

Dermed er jeg færdig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, og jeg vender mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) i Anledning af en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds havde fundet, at Finansministeriet havde baaret sig meget mærkeligt ad, da det paa Forespørgsel fra Stiftamtmand Stemann i Ribe om, hvorledes han skulde stemme ved et Formandsvalg ved Nørre Nebel Banen, havde anmodet ham om at afgive sin Stemme paa det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen). Jeg tror egentlig ikke, at det ærede Medlem har noget at undre sig over. Valget stod mellem Stiftamtmanden og det ærede Medlem for Varde. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds naturligvis altid synes, at naar Valget staar mellem en Stiftamtmand og en Lærer eller Gaardmand, skal man altid, navnlig til at styre en Bane, vælge Stiftamtmanden. Jeg kan ikke dele denne Betragtning, men jeg vil endvidere oplyse det ærede Medlem om følgende: Det ærede Medlem for Varde har i 15 Aar arbejdet for denne Bane fra Varde til Nørre Nebel, hvorom der her er Tale, det er ved denne Banes ene Endepunkt, han færdes, naar han er derhjemme, ad Banen stadig, naar som helst han skal rejse eller skal i Berøring med Omverdenen. Han kender den Egn, den Banes Vilkaar ud og ind som meget faa. Stiftamtmand Stemann i Ribe er jo ikke saa gammel i Sydjylland. Han bor i Ribe By, som ligger helt borte fra Banen og ikke har det fjerneste med den at gøre. Jeg har ment, at man skulde vælge den Mand, man kunde have grundet Formodning om havde bedst Forstand paa at styre Banen. Med al Agtelse for Stiftamtmandens Egen-skaber og Forstand i øvrigt paa andre Omraader har jeg ment, at det ærede Medlem for Varde havde nok saa megen Forstand paa de Ting. Jeg har ogsaa haft Lejlighed til at se, hvordan Privatbaner styres, og jeg har ikke faaet det Indtryk, at Statens Embedsmænd absolut vare de dygtigste til at styre Privatbaner; tværtimod, jeg har faaet det Indtryk, at praktiske Folk fra By og Land vare nok saa dygtige i saa Henseende. Det er ikke saa underligt, thi medens det ikke er Embedsmændenes Interesser, det drejer sig om, drejer det sig om de praktiske Folks egne Interesser, og derfor har jeg gjort det Valg, jeg har gjort, og med en god Samvittighed. Det ærede Medlem kan

være aldeles forvisset om, at kommer jeg i en lignende Situation, gør jeg det en Gang til. Det ærede Medlem glædede sig saa umaadelig over, at paa den efterfølgende Generalforsamling var, som han udtrykte sig saa smagfuldt, „Halvdelen af Kødets blevet pillet af det Ben“. Jeg antager, at det i det ærede Medlems Billedtale skal betyde, at Lønnen var bleven nedsat til det halve. Det finder det ærede Medlem vist ganske udmærket, naar det gælder om det ærede Medlem for Varde (*Ellinger: Nej!*). Hvis det havde været Stiftamtmanden, der var bleven valgt, saa tror jeg, det ærede Medlem med Glæde havde set ham spise alt det Kød, der var paa Benet. — Saa rettede det ærede Medlem den Forespørgsel til mig, om jeg ikke vilde gaa med til en Forhøjelse af Pensionerne for en Mængde smaa Pensionister, hvis Pensioner ere bestemte i tidligere Tider og nu ere forholdsvis smaa. Det vil med andre Ord sige, at man skulde bryde det Princip, man hidtil næsten undtagelsesfrit har fulgt, nemlig dette, at naar en Embedsmand har taget sin Afsked og har faaet opgjort, hvor meget han skal have i Pension, saa faar han for Resten af sit Liv sin Pension udbetalt, og saa er hans Forhold til Statskassen endeligt færdigt. Vi brød jo dette Princip sidste Aar med Hensyn til de pensionerede Underofficerer fra 1848—50. Det er ganske rigtigt, men det var saa ganske særlige Forhold her, og det var saa lille en Klasse Mennesker, hvorom der var Tale, saa der var ikke store Betæneligheder derved. Jeg ved nu ikke ganske nøjagtigt, hvad det ærede Medlem sigter til. Han brugte Udtrykket: en Mængde smaa Pensionister, og noget saa almindeligt kan man jo ikke udtale sig om; og selv om det ærede Medlem havde brugt mere præcise Udtryk, vilde det have været umuligt at se, hvor meget det finansielt andrager. Jeg kan derfor ikke afgive noget Løfte i den Retning.

Det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) havde nogle Bemærkninger at gøre til mig. Den ene angik Underofficererne fra 1864, og han sagde, at da vi nu havde givet Underofficererne fra 1848 en Forhøjelse af Pensionen, haabede han, at man nu ogsaa straks gik til at give Underofficererne fra 1864. Jeg udtalte allerede i Fjor under Lovens Behandling, at naar vi nu havde gjort dette ekstraordinære Skridt for de gamle Underofficerer fra Trearskrigen, vilde den Tid ganske naturligt komme, da vi maatte gøre noget lignende for Underofficererne